

Judenrigsministeren (Fingerslev): Naar jeg nævnedes Ordet Overflag før, saa skal man ikke hæfte sig for stærkt just ved dette Ord. Jeg kan godt rette det til Planer, men den ærede Folketingsmand vil vistnok forstaa, at for at bedømme, om der overhovedet kan gives Koncession paa et saadant Anlæg, maa man ogsaa vide noget om, hvorledes Tærnbanelegemet ønskes dannet, hvorledes Skinnedykkningen er, kort sagt, om der er Tale om et solid, passende Anlæg, hvorledes man tænker sig Sten-kisterne, Overgangene gjorde, i alt Fald efter hvilke Principper Tærnbanen tænkes bygget. Det er noget, vi kræve i alle Tilfælde, og det maa vi ogsaa kræve i dette. Det er noget, der kan gøres, men det er noget, der ikke er gjort, og derfor mener jeg, at den, der søger Koncession her, maa finde sig i at undergives de samme Vilkaar som alle andre. Forhandlingen med de vedkommende Kommuner vil naturligvis ikke kunne føres paa et Par Døgn, for det vil ikke kunne nytte, at Koncessionsøgeren stuffer vedkommende Kommuner's Erklæringer. Forhandlingen skal ske paa sædvanlig Maade gennem Ministeriet, og jeg skal være villig til at gaa til en saadan Forhandling, naar jeg faar Loven i min Haand som særdis Lov, men for ikke — hvis jeg da faar den i min Haand, hvad der jo er højst tvivlsomt endnu. Derimod er der et andet Spørgsmaal, som jeg maa have selvstændig Beslægtethed til at undersøge. Det er, om man ikke kommer i Kollision med Planen om Københavns Banegaards Udvidelse og Forlægning. Det Spørgsmaal maa være bragt fuldkomment paa det rene, før der kan være Tale om at give en saadan Koncession, som her forlanges. Jeg har erkendt, at Anlægget, i og for sig var nyttigt og godt, mere maa man ikke forlange af mig. Om det kan gennemføres nu, anser jeg for et meget stort Spørgsmaal.

Colding: Jeg har forstaaet den højtærede Minister saaledes, at han ikke har noget imod, at vi faa denne Lov. Jeg kan da forstyre den højtærede Minister, at alle de Forordninger, han vil stille til Koncessionshaveren, naar han eventuelt bliver Koncessionshaver, ville kunne ske Fyldest i enhver Retning.

Ordføreren (Clausen): Jeg skal kortelig sige, at det glæder mig at høre, at den højtærede Minister vil virke med til en Overenskomst med Koncessionsøgeren, naar han først har Loven i sin Haand, thi saa tvivler jeg ikke om, at disse Baner ville blive anlagte. Skulde der ske en eller anden begrundet Indsigelse mod et enkelt af disse Baneanlæg, vil jeg forudsætte, at det ikke vil forstyrre de andre to. Der kan jo tænkes, at der kan være større Banfeligheder for en Linie end for en anden, men selv om de staa paa et Lovforslag, vil jeg antage, at den Indsigelse eller de Banfeligheder, der maatte fremkomme mod en Linie, ikke vil forstyrre de andre to. Til disse Bemærkninger skal jeg indskrænke mig.

Da ingen yderligere begærede Ordet, var Forhandlingen sluttet.

Endringsforslaget Nr. 1 til § 1 af Udvælget:

Efter Litra c. tilføjes som nyt Stykke:
 „Dog kan saadan Eneret ikke meddeles, dersom der fra Københavns Amtsråd, Københavns Kommune eller fra Sogneraadet i noget af de Sogne, gennem hvilke Banen skal anlægges, maatte fremkomme Indsigelse imod Anlægget.“

vedtoges uden Afstemning.

Den saaledes ændrede § 1 saalydende:

Regeringen bemyndiges til at meddele Eneret paa Anlæg og Benyttelse af en Tærnbane:

- a) Fra Nørrebro over Mørtøv—Gladstakke—Bagsvær gennem Store Harekølv til Lille Bærløse med et af Indenrigsministeren nærmere bestemt Udgangspunkt,
- b) fra Vesterbro over Valby—Hvidovre—Arbedøre—Brøndbyvester til Ballensbæk med Udgangspunkt fra Gasværkshavnen og i Sporforbindelse med denne Havn, Københavns Havnepor, Kvægtorvet og de offentlige Slagterier,
- c) fra Kristianshavn med et af Indenrigsministeren nærmere bestemt Udgangspunkt over Rastrup—Dragør—Store Magleby eventuelt til Ugerup og Konge-